

Lausunto verojaostolle asiassa HE 275/2018

Me allekirjoittaneet varainhoitoyhtiöt kiitämme mahdollisuudesta tulla yhteisesti valtiovarainvaliokunnan verojaoston kuulemiksi, kun käsittelyssä on hallituksen esitys eduskunnalle osakesäästötilin tuloverotusta ja eräiden vakuutustuotteiden tuloverotuksen uudistamista koskevaksi lainsäädännöksi (HE 275/2018). Lausunnossamme keskitymme ehdotetun tuloverolain 35 b §:ään ja siihen, millä perusteilla säännöksen mukaista erityistä verotusmenettelyä sovelletaan.

Lausunnossa käsiteltävä asia liittyy sijoitussidonnaisiin tuotteisiin ja verokohtelun tulkinnan yhtenäisyyteen ja ennakoitavuuteen tavanomaisessa sijoitustoiminnassa. Hallituksen esityksessä (s. 7-8) sijoitussidonnaista henkivakuutusta on kuvattu seuraavasti ja vastaava määritelmä toimii myös sijoitussidonnaiseen kapitalisaatiosopimukseen:

- Vakuutussäästön määrä on sidottu valittujen sijoituskohteiden arvon kehitykseen. Sijoituskohteita ei ole rajattu tai erikseen määriteltä vakuutus- tai verolainsäädännössä.
- Sijoitussidonnaisessa vakuutuksessa vakuutuksenottaja itse ei tule sijoituskohteiden omistajaksi, vaan vakuutusyhtiö hankkii omistukseensa ne sijoituskohteet, joihin vakuutuksenottajan vakuutus on laskennallisesti sidottu.
- Sopimusehdoissa voidaan sopia, että vakuutuksenottajalla on oikeus päättää sijoituskohteista ja niiden vaihtamisesta sopimuksen voimassaoloaikana.
- Vakuutuksenottaja kantaa riskin sijoituskohteiden tuotosta ja arvon kehityksestä. Sijoituskohteiden vaihtaminen ei realisoi vakuutuksenottajalle veronalaista tuloa, koska sijoituskohteet eivät ole vakuutuksenottajan omistuksessa (KVL 2011/34).

Esitykset

Kunnioittaen esitämme valiokunnalle, että se ehdottaisi lisättäväksi tuloverolain 35 b §:ään seuraavan täsmennyksen erillisenä momenttina tai lisäyksenä 1 momenttiin:

Tällaisina [1 momentissa tarkoitettuina] omistajalle kuuluvina oikeuksina ei pidetä sitä, että vakuutuksenottaja tai tämän määräämä henkilö voi päättää, minkä sijoituskohteiden arvon kehitykseen vakuutukseen liittyvät edut on sidottu, tai voi päättää näiden sijoituskohteiden myymisestä ja ostamisesta antamalla vakuutusyhtiölle, säilyttäjälle tai omaisuudenhoitajalle toimeksiannon ostaa tai myydä.

Esitämme, että valiokunta perustelisi tätä mietinnössään seuraavasti. Mikäli säädöstekstiin ei tehdä edellä mainittua lisäystä, esitämme, että alla oleva perustelu lisätään kuitenkin mietintöön selventämään sitä, mitä lailla on tarkoitettu.

Kuten hallitus on esityksensä perusteluissa todennut, vakuutus ei ole keinotekoinen, jos vakuutuksenottaja päättää, minkä sijoituskohteiden arvon kehitykseen vakuutukseen liittyvät edut on sidottu. Valiokunta täsmentää, että tuloverolain 35 b § 1 momentin ja erityisesti sen 4 kohdan, sellaisena kuin ne ovat hallituksen esityksessä, tarkoitus ei ole pitää vakuutusta keinotekoisena ja kohdistaa siihen 35 b §:n mukaista verotusmenettelyä silloin, kun vakuutuksenottaja tai tämän määräämä henkilö päättää, minkä sijoituskohteiden arvon kehityksen vakuutukseen liittyvät edut on sidottu, tai päättää näiden sijoituskohteiden myymisestä tai ostamisesta. Se, että vakuutuksenottaja käyttää tätä päätösoikeuttaan antamalla toimeksiannon vakuutusyhtiölle, säilyttäjälle tai omaisuudenhoitajalle myydä tai ostaa sijoituskohteita, ei tee vakuutusta keinotekoiseksi.

Perustelut

Esitetty tuloverolain 35 b § 1 mom 4 kohta perusteluineen

Hallituksen esityksen mukaan eräisiin keinotekoisluonteisiin vakuutussopimuksin toteutettuihin järjestelyihin sovellettaisiin erityistä verotusmenettelyä, jos verovelvollisella on oikeus käyttää tai tämä on tosiasiallisesti käyttänyt sopimuksen kohde-etuuteen liittyviä määriteltyjä omistajalle kuuluvia oikeuksia. Sijoituskohteille kertyneet tuotot verotettaisiin verovelvollisen sen verovuoden tulona, jona tuotot ovat kertyneet vakuutusyhtiölle ja jona ne ovat olleet verovelvollisen nostettavissa.

Erityiseen verotusmenettelyyn johtaisi muun muassa se, että vakuutuksenottajalla on oikeus tehdä kohde-etuutena olevaan varallisuuteen liittyviä **toimeksiantoja** tai muita kohde-etuuteen liittyviä **sopimuksia** vakuutusyhtiön puolesta kolmannen osapuolen kanssa (esitetyn tuloverolain 35 b §:n sanamuoto). Lakiesityksen yksityiskohtaisten perustelujen (s. 51) mukaan tällä tarkoitetaan esimerkiksi säilytys- tai omaisuudenhoitosopimuksen tekemistä tai **osto- tai myyntimääräysten antamista** vakuutusyhtiön puolesta kolmannen osapuolen kanssa.

Perusteluihin liittyvä tulkinnanvaraisuus ja siitä aiheutuva epävarmuus

Erityisesti yksityiskohtaisten perustelujen maininta osto- tai myyntimääräysten antamisesta voi johtaa tulkinnanvaraisiin tilanteisiin. On riskinä, että sen nojalla puututaan myös tilanteisiin, joita laissa ei ole tarkoitettu keinotekoisiksi järjestelyiksi. Riskinä on ns. self-managementiin puuttuminen vakuutuksissa, joihin ei liity keinotekoisuutta. Silloin esitetään kysymys, tekeekö vakuutuksen keinotekoiseksi se, että vakuutuksenottaja määrää tai ohjeistaa omaisuudenhoitajaa tai meklaria myymään tai ostamaan esimerkiksi pörssissä noteerattuja osakkeita.

Hallituksen esityksen perusteluista ilmenee, että tämä tulkinta ei liene tarkoitus. Ensinnäkin yksityiskohtaisissa perusteluissa (HE, s. 50) on todettu, mikä TVL 35 b §:n tarkoitus on:

puuttua “asiakkaiden erityistarpeisiin räätälöityihin vakuutuksiin”. Perusteluissa on myös hyväksytty (s. 51) se, että vakuutuksenottaja voi valita vakuutusyhtiön tarjoamista vaihtoehtoista kohde-etuuksia tai muuttaa niiden allokatiota. Edelleen on sanottu (s. 52), että TVL 35 b:n 1 momentin 1—4 kohdassa on kyse tilanteista, joissa vakuutuksenottaja välittömästi käyttää vakuutusyhtiölle varojen omistajana kuuluvia oikeuksia, mikä on epätavanomaista. Lisäksi hallituksen esityksen yksityiskohtaisten perustelujen edellä keskeisissä ehdotuksissa (s. 34) todetaan, että omistajalle kuuluvina oikeuksina ei pidettäisi sitä, että verovelvollinen voi päättää, minkä sijoituskohteiden arvon kehitykseen vakuutukseen liittyvät edut on sidottu.

Kuitenkin osto- tai myyntimääräysten antamisen nimenomainen kielto on herättänyt varainhoito- ja vakuutustoimialalla huolta ja keskustelua siitä, voidaanko sen tulkita laajentavan TVL 35 b §:n soveltamisalaa laajemmaksi kuin mitä on tarkoitettu.

Tulkinnanvaraisuus oli ilmeinen jo hallituksen esitysluonnosta seuranneella lausuntokierroksella. Hallituksen esityksessä viitataan esitysluonnoksen lausuntokierrokseen. Luonnokseen annettujen lausuntojen mukaan sääntely olisi voinut tulla sovellettavaksi sen tavoitteiden vastaisesti tavanomaisesti markkinoilla tarjottaviin sijoitussidonnaisiin tuotteisiin. Hallituksen esityksessä todetaankin, että jatkovalmistelussa on muun muassa tarkennettu tuloverolain 35 b §:ää yksilöimällä, millaisten normaalisti omistajalle kuuluvien oikeuksien käyttäminen sopimuksen kohde-etuuksien suhteen johtaisi säännöksen soveltamiseen. Lisäksi hallituksen esityksessä korostetaan, että sääntelyn tavoitteena on ennen kaikkea reagoida asiakkaiden erityistarpeisiin räätälöityjen tuotteiden yleistymiseen. (HE, s. 50, yksityiskohtaiset perustelut).

Hallituksen esityksestä jää kuitenkin epäselväksi, mitä tarkoitetaan seuraavalla täsmennyksellä. Hallituksen esitysluonnoksessa keinoitekoisuusluontoisuuteen johtavan olosuhteen muotoilu oli vakuutuksenottajan mahdollisuus **vaikuttaa siihen, “kuka voi antaa kohde-etuutena olevaa varallisuutta koskevia osto- ja myyntimääräyksiä”**. Nyt hallituksen esityksessä muotoilu on “osto-tai myyntimääräysten **antaminen** vakuutusyhtiön puolesta kolmannen osapuolen kanssa”. *Mahdollisuus vaikuttaa antajaan* on muuttunut *antamiseksi*. Jos sillä tarkoitetaan puuttumista esimerkiksi siihen, että vakuutuksenottajalla on oikeus päättää kohde-etuutena olevan osakkeen luovutuksesta vakuutuksenottajalle itselleen tai tämän intressipiiriin kuuluvalla taholla, tämä on estetty jo esitetyn TVL 35 b § 1 mom 2 kohdan perusteella. Hallituksen esityksen perusteluissa avoimeksi on jäänyt myös se, mitä tarkoitetaan **kolmannella osapuolella** osto- ja myyntimääräyksen osalta. Tarkoitetaanko kolmannella osapuolella sitä ostajaa, jonka vakuutuksenottaja määräisi, tai tarkoitetaanko sillä omaisuudenhoitajaa, jota vakuutuksenottaja ohjeistaa myymään kohde-etuuden esimerkiksi arvopaperipörssissä?

Kuten edellä on todettu, omistajalle kuuluvina oikeuksina ei pidettäisi sitä, että verovelvollinen voi päättää, minkä sijoituskohteiden arvon kehitykseen vakuutukseen liittyvät edut on sidottu (hallituksen esityksen perustelut). Hallituksen esityksen luonnosvaiheessa tämä oli nostettu ehdotettuun lakitekstiin, tuloverolain 35 b 2 momentiksi. Varsinaisessa hallituksen esityksestä 275/2018 tämä 2 momentti oli poistettu ehdotetusta laista. Hallituksen esityksen perustelujen keskeisissä ehdotuksissa se on kuitenkin edelleen korostetusti

kuvaamassa sitä, mitä on tarkoitettu. Lisäksi yksityiskohtaisissa perusteluissa on todettu, että vakuutuksenottaja voi valita vakuutusyhtiön tarjoamista vaihtoehtoista kohde-etuuksia tai muuttaa niiden allokaatiota.

Tulkinnassa on palattava pohtimaan esitetyn säännöksen tarkoitusta. Mitä tarkoitetaan asiakkaan **erityistarpeisiin räätälöidyllä** vakuutuksella? Hallitus tukeutuu esityksessään eri sijoitusmuotoja arvioineen työryhmän raporttiin (Eri sijoitusmuotojen verokohtelu, työryhmäraportti, valtiovarainministeriön julkaisuja 14/2018). Hallituksen esityksen viittausten mukaan työryhmä totesi markkinoilla olevan myös sellaisia tuotteita, joita voidaan käyttää muihinkin tarkoituksiin kuin perinteiseen sijoittamiseen tai säästämiseen. Tällaisiin järjestelyihin voi liittyä keinotekoisia piirteitä, kuten tilanteessa, jossa osakeomistuksia siirretään vakuutuksen maksuksi ja vakuutuksen ottaja samalla säilyttää itsellään osakeomistukseen liittyviä oikeuksia. Työryhmä katsoi, että tällaisiin keinotekoisin järjestelyihin olisi perusteltua puuttua erityissääntelyllä. (HE, s. 22, nykytilan arviointi). Hallitus yhtyy esityksessään työryhmän näkemykseen siitä, että verosäännöksiin olisi perusteltua puuttua keinotekoisin järjestelyihin, joihin voi liittyä esimerkiksi se, että sijoittajalla on erityisin järjestelyin oikeus käyttää sijoituskohteiden omistuksiin liittyviä oikeuksia tai mahdollisuus vaikuttaa niihin, vaikka omistusoikeus kuuluu vakuutusyhtiölle. (HE, s. 25 hallituksen arvio nykytilasta:)

Omistajille kuuluvien oikeuksien käyttämisenä tarkoitettaneen perusteiltaan hallituksen esityksenkin perusteluissa mainittuja esimerkkejä kuten kohde-etuutena olevan osakkeen äänioikeuden käyttäminen osakeyhtiön yhtiökokouksessa, kohde-etuutena olevan velkakirjan maksuaikataulun muuttamisesta päättämistä tai kohde-etuutena olevan kiinteistön käyttöoikeudesta määräämistä. Omistajalle kuuluvien oikeuksien käyttämisenä ei nähdäksemme tarkoiteta kohde-etuudella käytävää kauppaa. Omistajalle kuuluvien oikeuksien käyttämisenä ei edellä mainitun luettelon vastaisesti pitäisi pitää tavanomaista kaupankäyntiä sijoitusrahasto-osuuksilla, pörssiosakkeilla tai muillakaan kohde-etuuksilla, vaikka se tapahtuisi vakuutuksenottajan toimeksiannosta.

Läpi vaiheiden työryhmämietinnöstä hallituksen esitykseen on allekirjoittaneiden käsityksen mukaan ollut selvää, että tavanomaisen sijoittamisen ei katsota olevan erityisen verotusmenettelyn kohteena. Tavanomaisena sijoittamisena voidaan nähdäksemme pitää mm. listattujen yhtiöiden osakkeisiin, johdannaisiin, sijoitusrahastoihin, vaihtoehtorahastoihin, strukturoituihin tuotteisiin ja joukkovelkakirjalainoihin sekä muihin markkinakelpoisiin instrumentteihin sijoittamista vakuutuksen kautta.

Ns. self-management -toimintamalli

Alla on kuvattu ns. self-management-toimintamalli, joka on tavanomainen ja tyypillinen Suomessa. Allekirjoittaneillakin varainhoitoyhtiöillä muista markkinoilla toimivista vastaavista tahoista puhumattakaan on tuhansia asiakkaita, joilla on mahdollisuus self-management -tyyppiseen kaupankäyntiin vakuutuksessa olevilla sijoituksilla.

Asiakas sopii vakuutusyhtiön kanssa vakuutussopimuksesta. Asiakas antaa varat sopimukseen tai sitoutuu säännöllisesti maksamaan varoja henkivakuutusyhtiölle (esimerkiksi kuukausisäästösopimus tms.). Vakuutusyhtiö voi olla suomalainen tai ulkomaalainen.

Henkivakuutusyhtiö sijoittaa varat ja voi hoitaa niitä asiakkaan puolesta. Varainhoito voidaan järjestää myös vakuutusyhtiöstä erillisessä omaisuudenhoitoyhtiössä, joka voi olla suomalainen tai ulkomaalainen. Tällaisia suomalaisia omaisuudenhoitoyhtiöitä, jotka hoitavat vakuutussopimuksissa olevia varoja, ovat muun muassa allekirjoittaneet varainhoitoyhtiöt.

Kaikki vakuutusyhtiöt eivät toimi konsernissa, jossa on oma omaisuudenhoitoyhtiö. Kaikki omaisuudenhoitoyhtiöt eivät toimi konsernissa, jossa on oma vakuutusyhtiö. On suomalaisia ja mm. EU-maista kotoisin olevia vakuutusyhtiöitä, joiden vakuutuksissa omaisuudenhoitotoiminta on järjestetty yhteistyössä omaisuudenhoitoon erikoistuneen yhtiön kanssa. Kuten mm. Finanssiala ry:n lausunnosta hallituksen esitysluonnokseen 29.10.2018 ilmenee, ensisijaisesti on huomattava, ettei omaisuudenhoitajan tai meklarin valinta liity lainkaan omistajan oikeuksien käyttöön, eikä oikeus valita omaisuudenhoitaja voi lausunnon mukaan missään nimessä vaikuttaa vakuutuksen luokitteluun keinotekoiseksi. Vakuutuksissa salkkua voi hoitaa omaisuudenhoitaja, mutta vakuutukset on silti tarkoitettu täysin normaaliin sijoittamiseen ja säästämiseen. Lisäksi voidaan katsoa, että vakuutusyhtiön yhteistyökumppaninaan käyttämää, konsernin ulkopuolista omaisuudenhoitoyhtiötä ei tässä toimintamallissa välttämättä ole tulkittava kolmanneksi osapuoleksi siinä mielessä, kuin mitä hallituksen esityksessä osto- ja myyntimääräysten osalta tarkoitetaan. Se ei kuitenkaan ilmene hallituksen esityksestä. Sillä ei pitäisi olla merkitystä, antaako vakuutuksenottaja vakuutukseen liitettyä sijoituskohdetta koskevan pyynnön vakuutusyhtiölle, joka antaa varainhoitajalle osto- tai myyntimääräyksen, vai antaako vakuutuksenottaja pyynnön suoraan varainhoitajalle, joka hoitaa sopimuksen perusteella vakuutusyhtiön omaisuutta, taikka tekeekö vakuutuksenottaja osto- tai myyntitoimeksiannon itse verkkopalvelun välityksellä. Myöskään sillä, onko toimeksianto nimetty osto- tai myyntimääräykseksi vai allokaatiomuutokseksi, ei pitäisi olla merkitystä.

Sijoitussidonnaisissa vakuutuksissa sijoituskohteet voivat olla esimerkiksi pörssilistattuja osakkeita, sijoitusrahasto-osuuksia, sijoituskoreja tai joukkovelkakirjalainoja, joilla voidaan käydä kauppaa sijoitusmarkkinoilla. Vakuutusyhtiö hyväksyy vakuutuksessa käytettäviksi kohde-etuuksiksi esimerkiksi tiettyjen rahastoyhtiöiden tarjoamat sijoitusrahastot, osuudet tietyissä vaihtoehtorahastoissa, joita hoitaa rekisteröity toimiluvallinen vaihtoehtorahastojen hoitaja, strukturoidut tuotteet, johdannaiset tai tietyissä pörsseissä julkisesti kaupan kohteena olevat osakkeet.

Vakuutuksessa olevia varoja voidaan hoitaa niin sanotussa self-management -mallissa joko niin, että vakuutuksenottaja tekee päätöksen kohde-etuuksien valinnasta täysin omatoimisesti (omatoiminen varainhoito) tai saa varainhoitajalta sijoitusneuvon ennen sijoituspäätöksensä tekemistä (konsultatiivinen varainhoito), tai vaihtoehtoisesti täyden valtakirjan -varainhoitomallissa siten, että asiakas on antanut puitteet, joiden sisällä omaisuudenhoitaja hoitaa salkkua. Kun vakuutuksenottaja ilmoittaa omaisuudenhoitajalle tai meklarille, että hän myy tai ostaa vakuutuksen kohde-etuuksia, ilmoittamistapa voi olla esimerkiksi puhelin, internetpalvelun kautta annettava toimeksianto, sähköposti, kirje tai tapaamisessa dokumentoitava toimeksianto. Näin ollen vakuutuksenottaja tai tämän

määräämää henkilö käyttää oikeuttaan valita vakuutusyhtiön tarjoamista vaihtoehtoista haluamansa kohde-etuudet, joihin sopimuksen arvo sidotaan, tai oikeuttaan muuttaa kohde-etuuksien allokatiota sopimuksen voimassaoloaikana. Hän käyttää tätä oikeuttaan antamalla toimeksiannon tehdä osto tai myynti eli toisin sanottuna antamalla osto- ja myyntimääräyksen.

Tähän kulminoituu esityksen perustelujen tulkinnanvaraisuus. Kohde-etuuksien valinta ja allokation muutos eivät hallituksen esityksen perustelujen mukaan tee vakuutusta keinotekoisluonteiseksi. Kuitenkin samojen perustelujen mukaan osto- ja myyntimääräyksen antaminen johtaisi keinotekoisuuteen.

Perustelujen tai lainsäädännön selventämisen tarve

Koska hallituksen esityksen perustelut ovat jo tähän mennessä ilman yhtään konkreettista soveltamistilannetta herättäneet kysymyksiä tuloverolain 35 b §:n soveltamisalasta, on allekirjoittaneiden näkemyksen mukaan tärkeää selventää valtiovarainvaliokunnan mietinnössä, että esitetyllä tuloverolain 35 b §:llä ja yksityiskohtaisten perustelujen maininnalla osto- ja myyntimääräyksistä ei tarkoiteta puuttumista edellä kuvattuihin self-management -mallilla hoidettuihin vakuutuksiin. Vakuutuksenottajalla pitää olla mahdollisuus antaa osto- ja myyntitoimeksiantoja vakuutusyhtiölle, säilyttäjälle tai omaisuudenhoitajalle, jotta hän voi käyttää oikeuttaan päättää, minkä sijoituskohteiden arvon kehitykseen vakuutukseen liittyvät edut on sidottu, tai oikeuttaan päättää näiden sijoituskohteiden vaihdosta eri sijoituskohteisiin. Kuten todettu, tulkinnanvaraisuus koskee tavanomaista sijoitustoimintaa. **Selventäminen on tärkeää Verohallinnon ja verovelvollisten kannalta verotuskäytännön yhtenäisyyden, verotuksen ennakoitavuuden ja verovelvollisten yhdenvertaisuuden turvaamiseksi sekä tarpeettoman hallinnollisen taakan välttämiseksi. Sillä, että asia selvennetään jo lainsäädäntövaiheessa, vältettäisiin tulkinnanvaraisesta lainsäädännöstä varainhoitoasiakkaille ja vakuutuksenottajille sekä varainhoito- ja vakuutuspalveluja tarjoaville tahoille aiheutuvat käytännön ongelmat, ja myös palveluntarjoajien kilpailuneutraliteetin vaarantuminen.**

Allekirjoittaneiden tahojen esitys siitä, miten asia selvennetään, on tämän lausunnon alussa.

Lausunnossa on pääpainona ollut hallituksen esityksen TVL 35 b §:n 1 momentin 4. kohdan perustelujen tulkinnanvaraisuus osto- ja myyntitoimeksiantojen osalta. Kuten yllä on todettu 4. kohdan toisen osan kohdalta, omaisuudenhoitajan ja säilyttäjäyhteisön valinta ei sekään ole miltään osin keinotekoista tai poikkeaa tavanomaisesta sijoittamisesta.

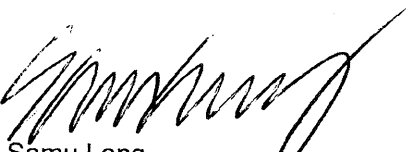
Hallituksen esityksen mukaan TVL 35 b §:llä on vaikutusta lähinnä ulkomaalaisiin palveluntarjoajiin ja heidän asiakkaisiinsa (HE, s. 43). Erityisesti hallituksen esitykseen sisältyvä, self-management -tyyppisten vakuutusten käytön estävä tai sitä ainakin merkittävästi rajoittava tulkinnanvaraisuus koskisi olennaisesti myös suomalaisia varainhoito- ja vakuutusliiketoimintaa harjoittavia yhtiöitä. Hyvin usein varainhoitajana

vakuutuksessa on suomalainen varainhoitoyhtiö, joita allekirjoittaneetkin edustavat.
Allekirjoittaneet palvelevat kymmeniätuhansia asiakkaita.

Allekirjoittaneet ilmoittavat olevansa valmiita kuvaamaan verojaostolle tarvittaessa myös suullisesti sitä, millaisissa tilanteissa hallituksen esityksen tulkinnanvaraiset perustelut voivat johtaa lain tarkoituksen vastaiseen käytäntöön ja lisätä oikeudellista epävarmuutta sekä miten nämä ongelmat voitaisiin välttää.

Kunnioittaen Helsingissä 4.2.2019

Taaleri Varainhoito Oy

Samu Lang
Johtaja, varainhoitoliiketoiminta

FIM Varainhoito Oy

Heli Sirkiä

Jani Kempas

UB Omaisuudenhoito Oy

Suvi Tervola
Head of Compliance

EAB Group Oyj

Pia Hidén
Head of Legal & Compliance

vakuutuksessa on suomalainen varainhoitoyhtiö, joita allekirjoittaneetkin edustavat. Allekirjoittaneet palvelevat kymmeniätuhansia asiakkaita.

Allekirjoittaneet ilmoittavat olevansa valmiita kuvaamaan verojaostolle tarvittaessa myös suullisesti sitä, millaisissa tilanteissa hallituksen esityksen tulkinnanvaraiset perustelut voivat johtaa lain tarkoituksen vastaiseen käytäntöön ja lisätä oikeudellista epävarmuutta sekä miten nämä ongelmat voitaisiin välttää.

Kunnioittaen Helsingissä 4.2.2019

Taaleri Varainhoito Oy

Samu Lang
Johtaja, varainhoitoliiketoiminta

FIM Varainhoito Oy

Heli Sirkiä

Jani Kempas

UB Omaisuudenhoito Oy

Suvi Tervola
Head of Compliance

EAB Group Oyj

Pia Hidén
Head of Legal & Compliance

vakuutuksessa on suomalainen varainhoitoyhtiö, joita allekirjoittaneetkin edustavat. Allekirjoittaneet palvelevat kymmeniätuhansia asiakkaita.

Allekirjoittaneet ilmoittavat olevansa valmiita kuvaamaan verojaostolle tarvittaessa myös suullisesti sitä, millaisissa tilanteissa hallituksen esityksen tulkinnanvaraiset perustelut voivat johtaa lain tarkoituksen vastaiseen käytäntöön ja lisätä oikeudellista epävarmuutta sekä miten nämä ongelmat voitaisiin välttää.

Kunnioittaen Helsingissä 4.2.2019

Taaleri Varainhoito Oy

FIM Varainhoito Oy

Samu Lang
Johtaja, varainhoitoliiketoiminta

Heli Sirkiä Jani Kempas

UB Omaisuudenhoito Oy

EAB Group Oyj

Suvi Tervola
Head of Compliance

Pia Hidén
Head of Legal & Compliance

vakuutuksessa on suomalainen varainhoitoyhtiö, joita allekirjoittaneetkin edustavat. Allekirjoittaneet palvelevat kymmeniätuhansia asiakkaita.

Allekirjoittaneet ilmoittavat olevansa valmiita kuvaamaan verojaostolle tarvittaessa myös suullisesti sitä, millaisissa tilanteissa hallituksen esityksen tulkinnanvaraiset perustelut voivat johtaa lain tarkoituksen vastaiseen käytäntöön ja lisätä oikeudellista epävarmuutta sekä miten nämä ongelmat voitaisiin välttää.

Kunnioittaen Helsingissä 4.2.2019

Taaleri Varainhoito Oy

Samu Lang
Johtaja, varainhoitoliiketoiminta

FIM Varainhoito Oy

Heli Sirkiä Jani Kempas

UB Omaisuudenhoito Oy

Suvi Tervola
Head of Compliance

EAB Group Oyj

Pia Hidén
Head of Legal & Compliance